

OKRUŽNI SUD U BANJALUCI

BROJ : 11 0 U 010581 12 U

Dana, 12.05.2014. godine

Okružni sud u Banjaluci, i to sudija Kudrić Snježana, kao sudija pojedinac, uz učešće Vucelja Nade kao zapisničara, u upravnom sporu po zahtjevu Udruženja građana „Borba protiv korupcije Transparency internacional Bosne i Hercegovine“ sa sjedištem u Banjaluci, Gajeva broj 2, koju zastupa Đikić Emir u svojstvu zakonskog zastupnika (u daljem tekstu: tužitelj), a istog punomoćnik , advokat

, protiv Ministarstva finansija Republike Srpske (u daljem tekstu: tuženi), za izvršenje presude Okružnog suda Banja Luka broj 11 0 U 002645 10 U od 27.09.2010.godine, donio je dana 12.05.2014. godine

RJEŠENJE

Zahtjev za izvršenje presude Okružnog suda Banja Luka broj 11 0 U 002645 10 U od 27.09.2010 se odbija kao neosnovan.

Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

O b r a z l o ž e n j e

Podneskom od 15.10.2012. godine, označen kao tužba, tužitelj traži da sud postupi u smislu odredbe člana 52 stav 1 i 2 ZUS-a, navodeći: da je rješenjem Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 005379 10 U od 04.07.2012. godine odbačen zahtjev tužitelja za izvršenje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 002645 10 U od 27.09.2010. godine, te da je postupajući po rješenju Okružnog suda u Banjaluci dana 04.07.2011. godine, kao punomoćnik tužitelja, dana 24.07.2012. godine uložio blagovremeno žalbu, koju je tuženi zaprimio dana 25.07.2012. godine. Nakon toga, tuženi svojim dopisom broj 06.07/017-3520/12 od 10.08.2012. godine se obraća direktno tužitelju u kome navodi da ostaje kod navoda iznesenih u obavještenju od 06.07/017-392-1/10 od 14.10.2010. godine. Tužitelj dana 21.08.2012. godine urgira postupanje tužene po žalbi, a koju urgenciju je tuženi zaprimio dana 23.08.2012. godine, te nakon toga donosi zaključak broj 06.07/017-3520-1/08 od 27.08.2012. godine kojim odbacuje podnesak tužitelja zbog nenadležnosti. Smatra da tuženi ne postupa ni po članu 12 stav 1 Zakona o slobodi pristupa informacijama, jer je nemoguće da tuženi nema informacije o određenom plaćanju koje je izvršeno iz budžeta, a niti zna ko je nadležan organ za postupanje po zahtjevu tužitelja. Nadalje navodi da je protiv tog zaključka uložena žalba dana 11.09.2012. godine i da ju je tuženi primio 12.09.2012. godine. Kako se radi o zahtjevu tužitelja po osnovu Zakona o slobodi pristupa informacijama („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 21/01), a po kojem članu 14 stav 4 je određen rok za postupanje od 15 dana, a nisu obavješteni o produženju rokova, shodno članu 17 stav 3 Zakona o upravnim sporovima rok od 60 dana je istekao dana 25.09.2012. godine, a rok od 15 dana 10.10.2012. godine. Predlaže, da Okružni sud u Banjaluci u smislu člana 52 stav 1 Zakona o upravnim sporovima donese akt koji će zamijeniti u potpunosti upravni akt tuženog a prema proceduri iz člana 52 stav 2 ZUS-a, te obaveže tuženog da snosi troškove postupka prema priloženom troškovniku u iznosu od 750,00 KM.

U odgovoru na tužbu tuženi ističu da su nenadležni za postupanje na koje su forsirani od strane tužitelja, pa shodno tome su i donijeli zaključak o nenadležnosti i predlažu da se tužba odbije odnosno odbaci.

Razmotrivši tužbu i osporeni akt po odredbama člana 30 Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS), zatim odgovor tužene strane i cjelokupne spise predmetne upravne stvari ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz spisa predmetne upravne stvari proizilazi da je tužitelj zahtjevom od 13.11.2009. godine zatražio da mu tuženi organ u skladu sa Zakonom o slobodnom pristupu informacijama („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 20/01) dostavi izvještaj o utrošku državnih sredstava vezano za štampu i distribuciju specijalnog dodatka u Dnevnom listu „Glas Srpske“ pod naslovom „Lažno prikazivanje društvenih i ekonomskih prilika u Republici Srpskoj“, pa kako tuženi nije odgovorio na postavljeni zahtjev ni nakon urgencije od 01.11.2009. godine i od 21.12.2009. godine u kojoj se pozvao na član 17. stav 2. ZUS-a podnio je tužbu, zbog „ćutanja administracije“, te je donesena presuda Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 002645 10 U od 27.09.2010. godine kojom je tužba uvažena i naloženo tuženom da odmah, a najkasnije u roku od 30 dana od dana prijema ove presude odluči o žalbi i zahtjevu tužitelja. Tužitelj je nakon toga podnio zahtjev za izvršenje predmetne presude smislu člana 5 ZUS-a Okružnom sudu u Banjaluci koji je donio rješenje pod brojem 11 0 U 005379 10 U od 04.07.2012. godine i zahtjev za izvršenje presude odbacio. Postupajući po nalogu iz tog rješenja tužitelj je uložio žalbu protiv rješenja o dostavljanju podneska nadležnom organu Ministarstva finansija Republike Srpske broj 06.07/017-392-1-10 od 14.10.2010. godine jer tuženi nije postupio po nalogu iz predmetne presude, a niti je zahtjev dostavio organu koji je nadležan da postupa. U istoj je predložio da Vlada Republike Srpske, kao drugostepeni organ, postupajući po podnesenoj žalbi, istu usvoji i naloži tuženom ili da žalioocu dostavi tražene informacije ili da zahtjev žaliooca dostavi nadležnom organu i o tome blagovremeno obavijesti punomoćnika žaliooca, da bi tuženi dopisom „odgovor“ broj 06-07/017-3520/12 od 10.08.2012. godine obavijestio tužitelja da ostaje u svemu kod navoda koji su istakli u obavještenju od 14.10.2010. godine. Nakon toga je od strane tužitelja uslijedila urgencija od 21.08.2012. godine, koju je tuženi zaprimio 23.08.2012. godine, da se riješi po žalbi na taj način što će se proslijediti nadležnom prvostepenom organu na postupanje i donošenje meritorne odluke, a poštujući uputstva iz presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 005379 10 U od 04.07.2012. godine. Tuženi donosi zaključak pod brojem 06.07/017-3520-1/08 od 27.08.2012. godine kojim odbacuje podnesak tužitelja zbog nenadležnosti ističući u obrazloženju da nisu u mogućnosti utvrditi koji je organ nadležan za rad po podnesku.

Odredbom člana 52 stav 1 ZUS-a, čija se primjena zahtijeva, je propisano da ako nadležni organ poslije poništenja upravnog akta ne donese novi upravni akt u propisanom roku, ili akt o izvršenju presude donesene na osnovu člana 31 stav 4 ovog zakona, stranka može posebnim podneskom tražiti donošenje takvog akta. Ako nadležni organ ne donese akt ni za 15 dana od ovog traženja, stranka može tražiti donošenje takvog akta od suda koji je donio presudu. Dakle, za primjenu ove odredbe relevantno je to da tuženi organ nije donio akt u izvršenju presude, bilo da je riječ o uvažavanju tužbe i poništenju osporenog akta ili da se radi o obavezi donošenja akta usljed „ćutanja administracije“.

Iz podataka iz spisa predmeta i navoda i priloga tužbe, proizilazi da je u prethodno vođenom upravnom sporu, ovaj sud donio presudu broj 11 0 U 002645 10 U od 27.09.2010. godine, kojim je tuženom naloženo da odluči po žalbi i zahtjevu tužitelja za pristup informacijama. Dalje slijedi da je, nakon brojne prepiske sa tužiteljem i Vladom Republike Srpske, tuženi organ donio zaključak broj 06.07/017-3520-1/08 od 27.08.2012. godine, kojim je odbačen podnesak tužitelja zbog nenadležnosti, uz uputu o pravu na žalbu. Konačno slijedi, da je dana 11.09.2012. godine tužitelj podnio žalbu protiv tog zaključka, a da do dana podnošenja tužbe nadležni drugostepeni organ nije odlučio o toj žalbi, niti da je tužitelj zahtijevao donošenje rješenja po žalbi, u smislu odredbe člana 17 stav 1 ZUS-a.

Obzirom da je tuženi donio zaključak od 27.08.2012. godine, a da je protiv njega dozvoljena žalba, ovaj sud nalazi da se protiv prvostepenog akta ne može podnijeti tužba, jer on nije konačni upravni akt u smislu odredbe člana 7 stav 1 ZUS-a. Takođe, cijeneći da uz tužbu tužitelj nije dostavio dokaz da je zahtijevao donošenje rješenja po žalbi u smislu odredbe člana 17 ZUS-a, niti takav dokaz postoji u cjelokupnim spisima predmeta, ovaj sud nalazi da se ne radi ni o tužbi zbog „čutanje administracije“, tj. zbog nedonošenja rješenja po žalbi.

Po ocjeni ovog suda, iz sadržaja tužiteljevog podneska, iako je označen kao tužba, a obzirom na njegov sadržaj i prijedlog odluke suda, proizlazi da tužitelj smatra da tuženi nije izvršio presudu od 27.9.2010. godine i traži da sud postupi u smislu odredbe člana 52 ZUS-a i izvrši je, umjesto tuženog. Međutim, kako je već rečeno, tuženi je ipak postupio po presudi od 27.09.2010. godine i donio zaključak od 27.08.2012. godine o odbacivanju zahtjeva tužioca zbog nenadležnosti. Otuda, presuda se ima smatrati izvršenom, pa se zahtjev odbija kao neosnovan, jer nisu ispunjeni uslovi iz odredbe člana 52 ZUS-a.

Odluka o troškovima se temelji na osnovu člana 49 stav 4 i 49 A) stav 1 ZUS-a, jer tužitelj nije uspio u upravnom sporu, pa mu ne pripada pravo na naknadu troškova postupka.

Zapisničar
Vucelja Nada

Sudija
Kudrić Snježana

